

РАН БОСИЛЕК УМНИ ЗАЙЦИ

chitanka.info

Белко под дърво седеше. Със верижка вързан беше. Вестник „Свобода“ четеше. И размисляше си той:

— Чудно нещо, леле мале — верно служи, верно пазя, притеснителите мразя, а сам свобода не зная. Докога това ще трае?

Ала тъкмо в тоя миг Белко чу напевен вик:

— Ний сме зайци, голи, гладни. Не сме яли вече два дни, ала волно си живеем — цял ден скачаме и пеем! А сега при Белка идем, как е вързан да го видим, да разгледаме торбата, що му виси на главата. И да хапнем сладка ряпа, а той нека вестник зяпа!

Но ядосан, Белко скочи, остри зъби им посочи:

— Чакайте да ви науча, що се казва сила куча! Заек жив не ще остане!

И той рипва да го хване, ала зайовците знаят Белка как да подиграят — около дървото тичат, Белка майсторски привличат. Той от ярост се забравя — веригата си скъсява, па пристегна се докрая и безпомощно залая.

А пък зайците тогаз спряха се и този час Дългоушко се изправи и със предни лапи здрави Късоопашатко дигна, а той ряпата достигна.

И доволни, и честити, те си плюха на петите, па избягаха в гората. И спокойно край реката нагостиха се със ряпа.

Белко подир тях позяпа, па въздъхна и отсече: — Дръж ги ти сега, човече! Ти отне ми свободата, ти гони ги из гората!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.